

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

בחצות הלילה יהיה כל אדם ער

לפי שכאשר נחלק הלילה וקדושה העליונה נתעוררת, ואם אדם ישן אז במטתו ואינו נתעורר להשגיח בכבוד רבונו, הרי הוא נקשר בסוד המיתה ונדבק במקום אחר, ועל כן דוד המלך היה עומד להסתכל בכבוד רבונו תמיד, חי אצל חי, ולא היה ישן בשינה לטעום טעם של מיתה, ולפיכך היה מתנמנם כסוס ששים נשמין ולא בשלימות.

מחצות יש ששים נשמין אחרים מצד המיתה

בתוך כך בא רבי אלעזר, כיון שראה אותם, אמר ודאי השכינה כאן, במה עסקתם, ספרו לו כל המדובר, אמר

בודאי יפה אמר, אבל אותן ששים נשמין, בודאי ששים נשמין של החיים הם, בין למעלה ובין למטה, משם ולהלאה יש ששים נשמין אחרים, שהם כלם מצד המיתה, ומדרגה של מיתה עליהם, ונקראין דורמיטא, וכלם הם טעם של מיתה.

דוד לא היה ישן כלל מחצות והלאה

ולפיכך דוד המלך היה מתדבק באותן ששים נשמין של חיים, ומשם ולהלאה לא היה ישן כלל, זהו שכתוב: "אם אַתָּן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעָפִי תְנוּמָה" (תהלים קלב, ד), ועל כן יפה אמר, למען שיתקיים דוד חי בצד של חי, ולא בצד של מיתה.

זיו הזוהר

שפע החיים, שעל ידי מדת הרחמים של התפארת, יתבטל הדין של המלכות, ובעבור זה נקרא דוד מלך ישראל חי וקיים.

"רְגְלֶיךָ יִרְדּוּת מְנוֹת" (משלי ה, ה), ודברי הזוהר הקדוש כפטיש יפוצץ סלע. קיג. היינו כנזכר לעיל, שעבודת דוד היה תמיד, לגרום הזדווגות המלכות עם התפארת עץ החיים, להמשיך אליה